

Súd: Krajský súd Žilina
Spisová značka: 5CoP/14/2014
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5413205291
Dátum vydania rozhodnutia: 29. 04. 2014
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Miroslav Jamrich
ECLI: ECLI:SK:KSZA:2014:5413205291.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Žiline, ako súd odvolací, v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Miroslava Jamricha a členov senátu JUDr. Gabriely Veselovej a JUDr. Dagmar Cabadajovej, v právnej veci navrhovateľky: M. S., rod. V., nar. XX.XX.XXXX, bytom B. F. XXX, zastúpená Centrom právnej pomoci so sídlom v Bratislave, IČO: 30 798 841, kancelária Tvrdošín, Školská 165/2, proti odporcovi: C. S., nar. XX.XX.XXXX, bytom B. F. XXX, v konaní o návrhu na rozvod manželstva a úpravu rodičovských práv a povinností k mal. V. S. nar. XX.XX.XXXX, bytom u rodičov, maloletý v konaní zastúpený kolíznym opatrovníkom Úradom práce, sociálnych vecí a rodiny Dolný Kubín, Námestie slobody 1, Dolný Kubín, o odvolaní odporcu proti rozsudku Okresného súdu Dolný Kubín č.k. 8P/90/2013-83 zo dňa 5. decembra 2013, takto

rozhodol:

Krajský súd rozsudok okresného súdu **p o t v r d z u j e .**

Žiaden z účastníkov **n e m á p r á v o** na náhradu trov odvolacieho konania.

o d ô v o d n e n i e :

Okresný súd Dolný Kubín rozsudkom č.k. 8P/90/2013-83 zo dňa 5. decembra 2013 rozviedol manželstvo účastníkov konania a maloletého V. S., nar. XX.X.XXXX na čas po rozvode zveril do starostlivosti matky. Otca zaviazal k povinnosti prispievať na výživu maloletého sumou 120,- eur mesačne vždy do 20. dňa v mesiaci vopred k rukám matky maloletého, počnúc odo dňa právoplatnosti rozsudku o rozvode. Konanie o určenie výživného nad rozsah 120,- eur mesačne zamietol. Obaja rodičia sú oprávnení zastupovať a spravovať majetok maloletého dieťaťa. Otec je oprávnený stýkať sa s mal. V. neobmedzene. Žiadnemu z účastníkov nepriznal právo na náhradu trov konania.

Súd prvého stupňa vykonaným dokazovaním mal preukázané, že manželstvo účastníkov neplní svoj účel a sú dané kritériá pre jeho rozvod. Preto súd toto nefunkčné manželstvo účastníkov bez perspektívy zlepšenia vzťahov rozviedol. Hlavnú príčinu rozvratu manželstva zistil v neprimeranom požívaní alkoholu odporcom a jeho nedostatočnom finančnom zabezpečení rodiny. Jazdou pod vplyvom alkoholu odporca stratil dobrú prácu, dobre finančne platenú - prácu vodiča kamiónovej prepravy, v dôsledku čoho sa rodina účastníkov dostala do neúnosnej ťaživej finančnej situácie. S poukazom na takto zistený skutkový stav manželstvo rozviedol a maloletého V. v súlade s návrhom a stanoviskom kolízneho opatrovníka zveril do osobnej starostlivosti navrhovateľky, ktorá sa o neho zodpovedne stará. Vzájomné vzťahy medzi otcom a maloletým sú dobré, preto súd upravil na čas po rozvode neobmedzený styk otca s mal. V.. O výške výživného súd rozhodol s poukazom na ust. § 62 a § 75 Zákona o rodine, keď zohľadnil predovšetkým potreby maloletého dieťaťa a možnosti a schopnosti odporcu a stanovil výšku výživného na sumu 120,- eur mesačne.

Proti tomuto rozsudku podal odporca v zákonom stanovenej lehote odvolanie. V odvolaní uviedol, že nesúhlasí s rozvodom ich manželstva a je názoru, že toto manželstvo je možné ešte udržať. S manželkou sú v manželstve 25 rokov a spolu vychovali 3 deti, z toho mal. V. je ešte nezaopatrený. On má svoju ženu ešte stále rád. S manželkou stále býva v jednej domácnosti a o syna sa spoločne starajú. K výške výživného uvádza, že je vedený v evidencii uchádzačov o zamestnanie a výška jeho príjmu je súčasnosti 70,- eur mesačne, z čoho nie je schopný platiť výživné 120,- eur mesačne. On sa stará, aby rodina mala zabezpečené základné potreby. Príležitosti robí nákup potravín. Navrhuje preto, aby odvolací súd rozsudok okresného súdu zrušil a vec vrátil prvostupňovému súdu na ďalšie konanie.

Kolízny opatrovník v písomnom vyjadrení k odvolaniu uviedol, že nemá nové dôkazy a návrhy na zmenu rozhodnutia prvostupňového súdu.

Navrhovateľka v písomnom vyjadrení k odvolaniu navrhla, aby odvolací súd rozsudok okresného súdu potvrdil ako vecne správny. Napriek skutočnosti, že odporca nesúhlasí s rozvodom manželstva a tvrdí, že manželstvo je možné ešte udržať, jedná sa len o účelové tvrdenie, ničím nepreukázané, keď ani v štádiu konania pred súdom, keď boli účastníci odkázaný na psychologickú poradňu za účelom záchranu manželstva, sa odporca na stretnutie nedostavil a ani neospravedlnil svoju neúčasť a nijako nepreukázal súdu, že má skutočný záujem o záchranu manželstva. Má za to, že súd postupoval správne, keď pri určovaní výživného vychádzal z predpokladu, že je plne v schopnostiach a možnostiach odporcu prispievať na výživu mal. V. určenou sumou výživného, vzhľadom na jeho predchádzajúce zárobné pomery a príjmy, o ktoré vlastným zavinením prišiel. Taktiež je nutné poukázať na to, že odporca vedome a cielene zavádzal súd, keď predložil nepravdivé „potvrdenie o príjme“ od spoločnosti Stadreko, s.r.o., podľa ktorého mal za október 2013 zarobiť len 21,05 eur, pričom ako sám po preukázaní odpracovaných hodín a zárobku podľa jeho zápiskov z kalendára uznal, že jeho príjem za mesiac október by mal byť na úrovni cca 380,- eur, a preto výrazne pochybuje aj o odporcovom súčasne deklarovanom príjme 70,- eur tak, ako to uvádza v odvolaní. Je zrejmé, že odporca sa snaží zámerne zavádzať súd ohľadne výšky jeho bývalého, ale aj súčasného príjmu, s cieľom určenia výživného na mal. V. na hranici zákonného minima.

Navrhovateľka písomným podaním doručeným Krajskému súdu v Žiline 2.4.2014 žiadala, aby súd rozhodol vo veci čím skôr, nakoľko sa dostáva do zložitej finančnej situácie. Manžel sa vôbec nestará o chod domácnosti, neprispieva na energie, nedáva financie na maloletého syna, nezaujíma sa o splácanie hypotéky a iných záväzkov, potraviny si kupuje väčšinou len sám pre seba, rodinu ignoruje a väčšinu času trávi s kamarátmi v krčme, kde nadmieru holduje alkoholu. Keď od neho pýta financie na domácnosť, odpovie, že nemá, no na alkohol má vždy. Odporca od pojednávania na okresnom súde skoro stále pracoval na dohodu, od februára 2014 pracuje už na pracovnú zmluvu.

Krajský súd ako súd odvolací (§ 10 ods. 1 O.s.p.) po zistení, že odvolanie podala účastníčka konania v zákonom stanovenej lehote, preskúmal napadnuté rozhodnutie v rozsahu ustanovenom v § 212 ods. 1 O.s.p. bez nariadenia odvolacieho pojednávania podľa ust. § 214 ods. 2 O.s.p. a podľa ust. § 156 ods. 3 O.s.p. vyhlásil rozsudok, ktorým napadnutý rozsudok súdu prvého stupňa podľa ust. § 219 ods. 1,2 O.s.p. potvrdil.

Podľa ust. § 219 ods. 1 O.s.p., odvolací súd rozhodnutie potvrdí, ak je vo výroku vecne správne.

Podľa ust. § 219 ods. 2 O.s.p., ak sa odvolací súd v celom rozsahu stotožňuje s odôvodnením napadnutého rozhodnutia, môže sa v odôvodnení obmedziť len na skonštatovanie správnosti dôvodov napadnutého rozhodnutia, prípadne doplniť na zdôraznenie správnosti napadnutého rozhodnutia ďalšie dôvody.

Odvolací súd si osvojil skutkové zistenia okresného súdu, oboznámil sa s obsahom spisu, všetkými podaniami predloženými účastníkmi konania vrátane podania doručených súdu v odvolacom konaní a preskúmaním dospel k rovnakému záveru, ako súd prvého stupňa. Stotožnil sa s dôvodmi uvedenými v rozhodnutí okresného súdu a jeho rozhodnutie za daných okolností považoval za správne. Na tieto

dôvody odvolací súd v tomto rozhodnutí odkazuje. Okresný súd venoval náležitú pozornosť zisteniu všetkých rozhodujúcich skutočností a mal spoľahlivé a dostatočné podklady pre správne rozhodnutie vo veci, rozhodol na základe dostatočne zisteného skutkového stavu a v súlade s ustanovenia zák. č. 36/2005 Z.z. o rodine v znení neskorších predpisov. Odôvodnenie rozhodnutia účastníkom konania umožňuje posúdiť, ako súd v ich veci vyložil a aplikoval príslušné predpisy a právne normy.

Podľa ust. § 18 Zákona o rodine, manželia sú si v manželstve rovní v právach a povinnostiach, sú povinní žiť spolu, byť si verní, vzájomne rešpektovať svoju dôstojnosť, pomáhať si starať sa spoločne o deti a vytvárať zdravé rodinné prostredie.

Pokiaľ ide o povinnosti vyplývajúce z ust. § 18 Zákona o rodine, plnenie týchto povinností nie je súdne vymáhateľné ani sankcionovateľné. Ich porušenie však môže spôsobiť vážne narušenie a trvalý rozvrat vzťahov medzi manželmi, bez perspektívy ďalšieho obnovenia manželského spoluzitia a na ich porušenie obligatórne prihliada pri posudzovaní miery rozvratu vzťahov medzi manželmi sú podľa § 23 ods. 3 Zákona o rodine.

Základným predpokladom pre zrušenie manželstva rozvodom je skutočnosť, že sa manželia alebo jeden z nich vo vzájomnom správaní neradia pravidlami ustanovenými v Zákone o rodine a že toto správanie so zreteľom na jeho dĺžku a intenzitu spôsobuje vážny rozvrat medzi manželmi. Pritom úvaha o možnosti plnenia účelu manželstva je v podstate úvahou o možnosti plnenia základných funkcií, ktoré manželstvo má plniť. Preto možno k zrušeniu manželstva rozvodom pristúpiť iba v odôvodnených prípadoch, keď manželstvo vzhľadom na rozvrat manželských vzťahov, ktorý je vážny a trvalý, bez možnosti obnovenia jeho základných funkcií, nemôže plniť svoj účel, pričom od manželov už nemožno ani očakávať, že manželské spoluzitie niekedy obnovia. Rozvod manželstva sa považuje za nežiaduci jav, ktorý je len výnimočným riešením bez východiskovej situácie v prípadoch, keď vážny stav narušenia vzťahov medzi manželmi už nemožno prekonať iným vhodnejším spôsobom pri zachovaní manželstva. Na rozvod manželstva treba hľadieť ako na poslednú možnosť, keď vzájomné rozpory medzi manželmi už dávno nemožno vyriešiť iným spôsobom. V prejednávanej veci došlo medzi manželmi k nezhodám, ktoré vyústili podaním navrhovateľky návrhu na rozvod. Okresný súd sa podrobne zaoberal príčinami, ktoré viedli k nezhodám medzi manželmi, mierou vážnosti rozvratu vzájomných vzťahov medzi manželmi a zvažoval tým možnosť plnenia spoločenského účelu manželstva.

Súd prvého stupňa vyhodnotil vzťahy medzi manželmi natoľko narušené a trvalo rozvrátené, že je vylúčené, aby do budúcnosti manželstvo znova mohlo plniť svoje základné funkcie. S týmto názorom sa odvolací súd stotožňuje. V odvolaní odvolateľ trvá na zachovaní manželstva, avšak neuvádza žiadne také skutočnosti a dôkazy, ktoré by mali, resp. mohli zvrátiť výsledok rozhodnutia okresného súdu o rozvode manželstva. Aj odvolací súd konštatuje, že odporca sa správa veľmi nezodpovedne, najmä tým, že požíva alkoholické nápoje, v dôsledku čoho stratil aj prácu. V písomnom podaní na odvolací súd navrhovateľka uviedla, že odporca rodinu ignoruje a väčšinu času trávi s kamarátmi v krčme, kde nadmieru holduje alkoholu a vôbec neprispieva na domácnosť ani na maloletého syna. S poukazom na uvedené nemohol potom odvolací súd prisvedčiť odvolateľovi, ktorého odvolanie považoval vyslovene len za účelové.

Odvolací súd nezistil pochybnosti ani v rozhodnutí prvostupňového súdu, pokiaľ tento stanovil výšku výživného na mal. V. sumou 120,- eur mesačne. Aj podľa odvolacieho súdu stanovená výška výživného zodpovedá potrebám maloletého dieťaťa, ako aj schopnostiam a možnostiam povinného otca. Keďže odvolací súd v napadnutom rozsudku nezistil žiadne pochybenie, rozsudok okresného súdu potvrdil ako vecne správny.

O trovách odvolacieho konania rozhodol odvolací súd podľa ust. § 144 veta prvá O.s.p. v spojení s ust. § 224 ods. 1 O.s.p. tak, že žiaden z účastníkov nemá právo na ich náhradu.

Rozhodnutie odvolacieho súdu bolo prijaté hlasovaním v pomere hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku odvolanie nie je prípustné.